

LXXXI.

Erklæring

over
det fra Landstinget tilbagefendte

Forslag til Lov angaaende en Omordning af Landsbypræsternes Lønning og Oprettelse af en kirkelig Pensions- og Hjælpefond.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 25de Marts 1871.)

Under Overveielser af, hvorledes Udvalget gjennem den Erklæring, det er pligtig at afgive over det ovennævnte Lovforslag, skulde stille sig til samme, kom det tidlige Flertal og det tidligere Mindretal til paany at undersøge, om det Hovedpunkt, der havde ligget imellem dem, dog ikke endnu lod sig udjævne ved fælles Bestræbelser, idet man gik ud fra, at hvad der igrigt kunde være forskjellige Meninger om i Lovudkastet, var forholdsvis af mindre Betydning og derfor lettere kunde forventes udjævnet. Det viste sig gjennem de førte Forhandlinger, at hele Udvalget kunde forene sig om Statens folkekirkelige Indtægters og Udgifters Optagelse i Finantslovens § 21 under Kontoen: „II Kirkelige Diemed“ altsaa uden at fremtræde i Form af en særlig Fond, men paa samme Maade, hvorpaa Sold- og Postvæsenets Indtægter og Udgifter findes optagne i Finantslovens § 5 og § 6. Da Udvalget derefter havde forviiset sig om, at Regjeringen troede at kunne gaa ind paa en saadan Ordning af Sagen, og ved gjentagne Overveielser var bleven enig med Kirkeministeren om de Vædringsforslag, der skulde bringe Overenskomsten til Udførelse i Lovforslaget, har man søgt saavidt muligt at forene sig om dettes øvrige Indhold. Flertallet har opgivet sin Modstand mod det System, hvorpaa det foreliggende Lovforslag er bygget, og hvorefter Lønningerne skulde ansættes i Byggetid for i Penge, ligesom det ogsaa frafalder

sin Paastand om allerede i nærværende Lov at optage Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Embeder. Derimod har man ikke kunnet tiltræde de i § 2 bestemte Lønningsbeløb, som Flertallet i større eller mindre Grad finder altfor rundelige i og for sig, naar henses til, at Bøllig og Jordtilliggende ikke blive at medregne, og som tillige ville udtræde den større Del af samtlige kirkelige Udgifter, saa at der kun vil blive en ringere Del til Tilfredsstillelsen af de mange andre Krav, der maa fyldestgøres. Udvalget har paa dette Punkt delt sig i forskellige Mindretal, som (hvert fremtræder) med sine Vædringsforslag:

Et Mindretal (Müller) henholder sig med Hensyn til enkelte Punkter i ovenstaaende Motivering til sine Bemærkninger i Betænkningen ved Sagens 2den Behandling.

Udvalget skal saaledes fremføre følgende Vædringsforslag:

Til § 2.

Af Udvalget (med Undtagelse af Casse, Klein og Ussing):

1) I 3die Linie ændres „420“ til „400“.

Af Clausager, S. P. Jensen, Rjær, P. Nielsen og Th. Nielsen:

2) I 3die Linie ændres „250“ til „150“.